

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petorstopne petit-vrste po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Doplač se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Uspeh denuncijantstva.

Neverjetno kruta sodba, ki jo je izrekel kasacijski dvor v zadevi dvoboja Triller-Lavtar je obudila v Ljubljani splošno ogorčenje. Zlasti veliko je ogorčenje v pravniških krogih, saj je pa način, kako je kasacijski dvor pomešal pojma »stat-frage« in »rechtsfrage« res tak, da morajo ljudje zdrave pameti kar — strmeti.

Postopanje državnega pravdnikštva ljubljanskega in kasacijskega dvora v slučaju Triller-Lavtar je sam na sebi dogodek, ki postavlja justico v res bengalično luč. Samo po sebi se razume, da bomo ta slučaj še posebej osvetlili tako s splošnega stališča posebej v primeri s postopanjem justice v dvoboju dr. Pavliček-dr. Konrad Vodusek, kakor tudi s pravnega stališča. Če bo posledica tega krvavo kompromitiranje justice — naj si prizadeži krogi sami sebi zarezajo na rovaš. Pri sedanjih razmerah nimamo mi nobenega interesa več na tem, utrjevati med prebivalstvom zaupanje v justico.

Danes smo se namenili pribiti v večni spomin neko drugo okolnost tega dvobojnega slučaja.

Dvoboj je po veljavnih zakonih prepovedan, ali socialno je marsikdo prisiljen, sprejeti poziv na dvoboj, četudi tega ne stori rad. Tudi po vojaških zakonih je dvoboj prepovedan, a vendar je tisti oficir, ki dvoboj odkloni, takoj izgubljen in ga pahnemo iz armade, če pa sprejme dvoboj in torej greši proti veljavnemu zakonu, se mu ničesar ne zgodi. Tudi civilist je po socialnih razmerah — in te so dosti močnejše, kakor vsi pisani zakoni — dostikrat primoran, sprejeti dvoboj, zakaj če ga ne sprejme, ga proglase za nekako brezčastnega človeka, ki ni več zmožen, dati zaščitenja in to je teka eventualnost, da se ji neče skoro nihče izpostaviti, nego rajše krši pisani zakon.

Te okolnosti se povsod uvažujejo. Lahko se reče, da ga ni dneva, da bi se v naši državni polovici ne izvajal kak dvoboj — ali ne sliši se skoro nikdar nič o tem, kvečjemu, če je eden dvobojevnikov obležal mrtev na licu mesta. Spodobni listi molče o dvobojih, prav ker računajo s tem, da so socialne razmere močnejše od pisanega zakona.

To postopanje spodobnega časopisa je velikega pomena za udeležene osebe. Državni organi namreč radi ignorirajo dvoboje, če nimajo posebnih, izjemnih nagibov, da proti komu nastopijo. Državni organi pač tudi sami spoznavajo, da pri obstoječih razmerah ne kaže uporabljati zakona z vso strogostjo in dokler jim ni uradoma nič znano o kakem dvoboju ali dokler o njem molče časopisi, dotlej se državni organi ne ganejo, tudi če so v kavarni ali v gostilni slučajno kaj izvedeli. Ko je svoj čas sedanjí sodni tajnik v Novem mestu dr. Abazhizh imel dvoboj, ga je tedanji državni pravdnik ljubljanski vsak dan videl z obvezano roko hoditi po mestu in je natančno vedel, kaj se je zgodilo, a vendar ni storil nobenega koraka proti njemu, ker mu uradoma ni bilo o tem dogodku nič znano, časopisje pa je molčalo. In podobnih slučajev bi lahko navedli še več.

Tudi v dvoboju jurista Trillerja z artiljerijskim nadporočnikom Lavtarjem bi državno pravdnništvo ne bilo ničesar izvedelo in bi ne bilo moglo ničesar storiti, da ni umazano glasilo ljubljanskega škofa tega dvoboja denunciral.

»Slovenec« se posveča od nekdaj s posebno ljubeznijo denuncijantstvu. V tem je mojster, v tem je naravnost nedosegljiv. Če že denuncira političnega nasprotnika, ki mu je na poti, je to sicer grdo, ali vsaj razumljivo. Nerazumljivo pa je, da denuncira di-

jake, da skuša dijakom, ki mu tudi pri najboljši volji ne morejo škodovati, uničiti eksistenco. To je že največja podlost, ki jo more kak človek storiti.

V slučaju Triller-Lavtar je imela »Slovenec« denunciacija popoln uspeh. Dognano je in dokazano je, da je dala »Slovenec« notica državnemu pravdnikštvu povod, da je začelo postopati proti udeleženi dijakom in »Slovenec« je torej zaslug, da so bili ti slovenski dijaki sedaj tako kruto obsojeni in da jim je bila uničena eksistenca.

Blagoslovljeni oznanjevalci evangelija ljubezni so se s tem izkazali kot prave uteslene hudobe, ki imajo veselje in užitek na tem, da denuncirajo in uničujejo dijake. Človek, ki ima na takem početju svoje veselje, mora biti vseskok podla duša. Še Nemci so o tem dvoboju molčali, samo slovenski duhovniki okrog »Slovenca« so hoteli, da spravijo tri slovenske dijake v ječo in jim uničijo prihodnost. Fej tej tolpi vtalarjih. Der grösste Schuft im ganzen Land, das ist und bleibt der Denunziant.

Iz kmetijsko-kemičnega gospodarstva.

Spisal ing. chem. J. Turk.

VIII.

Kar se posebno kalija tiče, omeniti je, da ga rabijo nekatere rastline jako mnogo. Posebno veliko kalija rabijo detelje, sočivje in okopavine. Manjše potrebe na kaliju kažejo bilence (žita in trave), vendar pa so tudi one jako sprejemljive za kalij. — S kalijem pa moramo veliko previdnejše ravnati, nego s fosforovo kislino, ker se kalij jako lahko premiče v zemlji in se vsled tega rado pripeti, da se potopi v spodnje plasti zemlje ter tako poizgubi kot

živež rastlinam. Zato ne kaže preoblagati zemlje s kalijem. Tudi je bolj potrebno poznati množino kalija v zemlji, nego pa ono fosforove kisline, da se ve določiti mera kalijevih gnojil, s katero se ima gnojiti. — Kalija rabijo rastline navadno več nego fosforove kisline, in zato ga je potrebno trošiti več, nego se ga trosi pri nas. Za srednje gnojenje na normalnih tleh treba je 40 do 120 kilogramov kalija. Množina kalija, s katero se ima gnojiti, zavisi od rastlinskih potreb. Pesa, sočivje in detelje rabijo primeroma največ kalija. Manj rabi kalija krompir, in primeroma najmanj ga rabijo bilence.

Tudi dušika rabijo vse rastline, ene več druge manj. Vendar pa ni potrebno z dušikom gnojiti vse rastline, ker ga nekatere dobivajo dovolj iz zraka, kakor detelje in sočivje. Žito, krompir, peso, repo i. t. d. pa je neobhodno potrebno gnojiti z dušikom. — Glede množine dušika, s katero nam je gnojiti, mi je omeniti, da je najboljša, ako se držimo tu bolj, nego pri gnojenju s fosforovimi in kalijevimi gnojili, zlatoga središča, ker tako bomo zadeli še najprej pravo mero in se nam ne bo bati, da smo nepravilno in zapravljivo ravnali z najdragocenejšo izmed vseh rastlinskih hranilnih snovi. S 15 do 30 kilogrami dušika na hektar bode ustrezno z malimi izjemami vsem in torej tudi po dušiku jako poželjivim rastlinam. Nikdar pa ni potrebno gnojiti z dušikom detelj in sočivja, ker ga ne dobivajo dovolj samo iz zraka, ampak ga celo množa v zemlji.

Ker smo ravno pri dušiku, zdi se mi vredno na nekaj posebno opozoriti naše kmetovalce. Tožilo se mi je namreč od raznih strani, da gnojenje na travnikih s fosforovimi in kalijevimi gnojili ne kaže uspehov, katerih bi se imelo pričakovati. Pravili so mi, da je krma po gnojenju s kalijem in fosforovo kislino pač mnogo boljša, toda nje množina je premala. Vprašal sem tožitelje, je-li se poslužujejo pri gnojenju travnikov tudi dušikovih gnojil ali pa gnoj-

nice, in dobil sem za odgovor, da ne! Odgovor mi je zadostoval, da sem lahko pojasnil zadevo. Ako gnojimo namreč travnike samo s fosforovo kislino in kalijem, pospešujemo rast detelj, ki zboljšujejo krmo; bilence (trave) pa, ki množa krmo, zaostajajo vsled tega v svoji rasti, ker rabijo mnogo dušika in si ga iz zraka ne morejo dovolj osvojiti. Ako hočemo doseči, da bode uspeh gnojenja na travnikih popoln, da bomo torej pridelali mnogo dobre krme, gnojiti moramo razen s kalijem in fosforovo kislino tudi z dušikom. Trositi moramo torej tudi na travnike nekoliko žilskega solitarja ali pa žveplenokislega amonijaka. Kdor pa ima dovolj gnojnice, poškrpi naj z njo — poleg gnojenja s fosforovo kislino in kalijem — vsako drugo leto svoje travnike, in pridelal bode v svojo zadovoljnost mnogo najboljša krme.

Vojna na Daljnem Vztoku. Lažnive vesti.

Včerašnji nemški listi so prinesli alarmujoče vesti z bojišča, kakor da bi bila ruska armada v Mandžuriji popolnoma poražena. Radi kurioznosti hočemo priobčiti te vesti, da čitatelji razvidijo, kake budalosti se lahko natvezijo nerazsodnemu občinstvu.

»Berliner Tagblatt« poroča »iz Petrograda«: Carjev reskript naslovljen na ministra notranjih zadev, s katerim obljublja car, da bo dal narodu pravico, se udeleževati zakonodajstva, so povzročile vznemirjanje vesti z Mandžurije.

Včeraj ob 7. uri zvečer je došla šifrovana brzojavka generala Kuropatkina, da je 260.000 Japoncev predrlo rusko levo krilo in je odrezalo od ostale armade.

Ob 10. uri zvečer je došla druga Kuropatkinova brzojavka, ki pravi: »Japonci prodirajo nevzdržno proti Mukdenu. Naš položaj je skrajno nevaren«.

LISTEK.

Ameriško dekle.

Nikjer na svetu ni ženstvo tako resnično spoštovano, kakor v Zdrženih državah. Zlasti dekleta so tam vsespok takorekoč obhajevana. Kdor je vaju evropskih običajev, ta kar strmi, če vidi, kako ženstvo v Ameriki živi.

Kar opazovalca ameriškega ženstva najprej preseneti, je to, da kar ne more najti razločka med dekleti in med omoženimi ženami. A naj nikar kdo ne misli, da je to posledica navade, da hodijo žene in dekleta same, kadar in kamor hočejo. Ne. Tudi drugače ni med njimi vidnega razločka. Oblačijo se vse enako, nosijo enaka nakitja, se vedejo in smejejo enako neženirano, berejo iste knjige in iste časopise in tudi v lepoti ni med njimi razločka.

Ameriško ženstvo nastopa vedno in povsod tako, kakor da nima nikogar, kateremu bi bilo dolžno se pokoriti ali se mu opravičiti. Ta posebna ameriška navada se zrasla že v ženskih fiziognomijah. Žena izgleda ravno tako, kakor dekle. Iz obraza

je docela nemogoče spoznati, če je kaka ženska omožena ali samica.

Kaj pa je tudi zakon za ameriško dekle? Le breme. Prenašati mora moža in otroke in voditi hišno gospodinjstvo. V Evropi postane dekle šele z možitvijo polnopraven član človeške družbe. V Evropi je dekletom marsikaj prav kitajsko-ostrogo zabranjeno, šele z možitvijo zadobi nekoliko svobode in samostojnosti. V Ameriki je drugače. Ameriško dekle je veliko svobodnejše in samostojnejše, kakor je v Evropi žena, in zato prinese zakon ameriškega dekletu samo novih dolžnosti, ne da mu pa nobenih novih pravic. Američanka je kot dekle pravzaprav dosti bolj svobodna in neodvisna, kakor kot žena, kajti, kakor rečeno, mora žena skrbeti za moža, za otroke in za gospodinjstvo in ima vsled tega dokaj manj prilike se zabavati in uživati življenje, kakor dekle.

Tega se ameriška dekleta dobro zavedajo in zato se navadno može, ko je mladostni cvet že začel pojmat. Pred 25 letom se dekle iz boljše ameriške družbe skoro nikdar ne moži in to namenoma, češ, »zabavati se moramo pred možitvijo,

saj ne ve nihče, kaj nam prinese zakon«.

Čitanje ameriških listov je jako poučno za spoznavanje značaja ameriškega ženstva. Iz poročil o obravnavah zastran ločitve zakonov se lahko vsakdo uveri, da so ameriške žene čudovito pametne in bistroumne.

V Evropi imajo ljudje o Američankah precej slabo mnenje. Skoro splošno se sodi, da so slabo vzgojene. Vzrok temu je to, da se bistveno razločujejo od evropskih deklet in žena. Ljudje, ki so navajeni sramežljivosti evropskih deklet in tiste grozno dolgočasne resnobe in umerjenosti ter dostojanstvenosti evropskih žena, tem seveda ne ugaja samosvestno, svobodno nastopanje ameriških deklet in žena. Ali tudi kar najkrajnje vzgojeno in vseskok npravno dekle je lahko samosvestno in nastopa lahko svobodno, kakor je sramežljivost, resnoba in dostojanstvenost evropskih deklet in žena dostikrat le hlinjena.

Kadar se govori o npravni vrednosti kakega ženskega bitja, mislimo Evropejci vedno samo na ljubezen. Po naših mislih je ljubezen prva in zadnja misel vsakega ženskega bitja,

in če hočemo kako dekle spoznati, jo izprašujemo, kaj čita, kake igre se ji dopadejo in kaj se ji sanja ter gledamo na vsako malenkost, če jo vprašamo za kako ljubezensko stvar. Pri nas se pač devišstvo ženske duše sodi po tem, koliko ve kako dekle o ljubezni. Sicer je to nad vse bedasto, ali tako je in se še dolgo ne izpremeni.

Pri ameriških dekletih bi se s takim merilom vsakdo krvavo blamiral. Ameriško dekle ve o ljubezni vse, prav vse, že ko je še v otroških letih, in gleda v življenje z odprtimi očmi. Tisto markiranje sramežljivosti, če pride pogovor na ljubezenske stvari, tisto dostikrat teatralično po-bešanje oči in zarudevanje — to je ameriškega dekletu nepoznano. Tudi npravno najvzornejše dekle bi se v Ameriki tako ne vedlo in nikdar se Američanke tako od srca ne smejejo, kakor če vidijo, kako evropska dekleta »pozirajo« s svojo nevednostjo, ki je pa večkrat pristna, in s svojo stidljivostjo, ki je tolikrat samo priučena. Američanka je pač resnično svobodno bitje in zna pri tem ostati npravna Evropejka, zlasti če je v kloštru vzgojena, je pa v tem oziru vedno nekoliko — goska. (Dalje prih.)

Slovenci v šomodski županiji na Ogrskem.

Zgodovinska, narodopisna in književna črtica. Spisal Anton Trstenjak.

(Dalje.)

III. Slovenski izselci.

Reformacija je razdvojila slovenski narod na Ogrskem v papince in luterance, to je v katoliško in protestantsko stranko. Vnel se je verski boj. Slovenci so se malone popolnoma polateranili, ali le nekaj časa mirno živeli v novi veri.

Hitro je nastopila protireformacija in zmagala. Protestantski duhovniki so morali oditi iz dežele, a narod je ostal brez svojih dušnih pastirjev. Mnogi so vztrajali v novi veri, a še več se jih je zopet povrnilo v katoliško cerkev. Nemirna je bila ta doba. Protestantski duhovniki se niso vdali. Vdani novemu nauku začeli so književno delovati. Začeli so pisati katekizme, pesmarice in prelagate sveto pismo ter si tako položili temelj svoji posebni književnosti. Ker niso mogli osebno delovati, delovali so za novi nauk s knjigami, katere so se tiskale na Nemškem. Katoliški duhovniki so se posluževali istih pomočkov. Bila je torej nemirna doba, v

V vladnih krogih se danes priznava, da je bil Kuropatkin popolnoma poražen in ruska armada deloma razpršena.

»Berliner Zeitung« pa je vedela povedati to-le: General Danilov je bil z vsem svojim štabom ujet. Gorski prelaz Gutulin so po obupnem boju osvojili Japonci, Rusi so se jeli na celičrti umikati, končno pa se je umikanje spremenilo v divji beg, ker so umikajoče Ruse povsodi napadale sveže japonske rezerve; Japonci so uplenili 12 topov in zasegli veliko množino municije. Ruske izgube so ogromne.

Na eni frontalni točki je bila japonska armada vled uničujočega ognja ruske artiljerije poražena. Ruska intendatura je bežala iz Mukdena v Harbin. Bitka na ruskem desnem krilu in v centru se še nadaljuje.

Borolinski »Lokalanzeiger« pa javlja, da so Japonci osvojili Putilovski in Novgorodski grič. Kavalerijska divizija generala Renenkampa je bila uničena. Rusi so se umaknili iz vseh pozicij, ker so se bali, da bi jih Japonci obkolili. Vas Šanlipu, 18 km južno od Mukdena, so Japonci osvojili.

Vse te alarmujoče vesti so izmišljene, kar izpričujejo najnovejša poročila generala Kuropatkina samega, kakor tudi iz Tokija došle vesti.

Koliko so bile te vesti takoj sprva verjetne, označuje najbolj dejstvo, da »Neue Freie Presse«, ki se gotovo ne more dolžiti, da bi bila Rusom prijazna, teh poročil niti ne omenja!

Kuropatkinovo poročilo.

General Kuropatkin je poslal 2. t. m. to-le brzojavko in ne one, ki mu jo pripisuje »Berliner Tagblatt«: Japonci so danes ob 3. uri bombardirali naše pozicije, štiri vrste zapadno od Šanlipa.

Sovražnikovo prodiranje proti našim pozicijam smo skoro ustavili. Sovražnik je danes energično prišel z ofenzivo in skušal obiti naše desno krilo ob fronti pri vaseh Sahapu in Lindziamu. Japonci so po pripravljenem artiljerijskem ognju izvršili več napadov, a so bili z velikimi izgubami odbiti.

Sovražnik nadaljuje kanonado proti našim pozicijam ob fronti Erdago-Kandalizan.

Japonci so ljuto navalili na našo pozicijo pri Gutulinu in osvojili eden okop ob fronti, iz katerega smo jih pa zopet pregnali. Ker je pa bil ta okop popolnoma razdejan, so se naši oddelki na povelje umaknili iz njega. Sovražnik je danes izvršil več ljutih napadov proti našim vojem na levem krilu. Nasi voji so izvršili protinapad, pregnali Japonce ter se okopali na hrbtu bližnje gore.

kateri so se čutili protestantski Slovenci nezadovoljne in nesrečne, da so rajši zapuščali svojo staro domovino ter si iskali novo domovino v mirnejših krajih.

Od Sv. Gotarda pa do Legrada zavladovala je protestantstvo v vseh slovenskih in hrvaških vaseh. Bilo je več vplivnih mažarskih plemenitav, kateri so z velikim uspehom podpirali in širili novo vero v Slovenceh in Hrvatih. Brata Széchy (1605) sta v Slovenceh mnogo storila za novi nauk. Na Mejmurskem je podpiral protestantsko gibanje hrvaški pesnik Nikola Zrinjski in je bilo v Mejmurju 37 hrvaških vasi protestantskih.

Morda kakih 100 let so živeli luteranci v miru. Prišla je protireformacija, pregnali so luterance in jih malone docela iztrebili. Ne vemo sicer, kdaj so bili luteranski duhovniki pregnani, ali toliko je vendar moči določiti, da je že 1729. leta blagoslovil katoliški škof grof Nádasdy tri altarje gorenjelendavske cerkve v železni stolici.* V tem času so se torej povračevale cerkve katoliškim duhovnikom. V Mejmurju so vse protestantske vasi zopet postale katoliške, le v Legradu se je ohranilo nekaj hrvaških protestantov. Ti prote-

Naš voj pri vasi Kudiaca, ki je odbil petljutih napadov in povzročil Japoncem ogromne izgube, je prišel z ofenzivo.

V petek 3. t. m. pa je poslal Kuropatkin to-le poročilo: Danes zjutraj smo nadaljevali ofenzivo proti sovražniku, ki je zasedel Šanlipu in sosednje vasi. Istočasno so dospela v Mukden nova ukrepljenja. Ob fronti ni sovražnik danes izvršil nobenega napada.

Zjutraj so Japonci ljuto napadali naše pozicije na levem krilu pri Jansintunu in Kandalizanu. Zadnjega četrtega napada se je na japonski strani vdeležilo okoli 20 bataljonov; vsi napadi so bili odbiti z velikimi sovražniškimi izgubami.

Danes zjutraj je sovražnik navalil dvakrat na naše pozicije na gorakem prelazu Gutulin, a je bil obakrat z velikimi izgubami odbit. Prve japonske vrste, ki so naskočile naše pozicije, so bile oblečene v uniforme našega Čembarskega polka, ki je bil postiran ob prelazu. Tudi tretji napad je bil odbit. Sovražnik se je približal našim pozicijam na 200 korakov. Na levem krilu je neki naš voj tekom dneva vzdrljal tri napade. Zlasti ljut je bil zadnji napad, pri katerem se je celo vnel boj na bajonete; vkljub temu so bili Japonci povsod odbiti. Generalštabni načelnik 71. divizije, podpolkovnik Hrostički, je bil ranjen, a je ostal na svojem mestu.

Hrabrim vojskam na levem krilu, ki so imele take izgube, da so mrtva trupla tvorila močan jez proti sovražniku, sem v imenu vašega Veličanstva izrekel zahvalo in priznanje.

Japonska poročila.

Maršal Ojama poroča, da so Rusi 2. t. m. opetovano napadli japonske pozicije pri Singkingu, okoli 80 milj vzhodno od Mukdena, a so bili odbiti. Pri Pensipu smo sovražnika vrgli na njegove glavne pozicije. Takoja se še nadaljuje.

Tudi boji ob reki Sa se razvijajo za nas ugodno. 1. t. m. je naš oddelček pregnal sovražnika pri Sinmintinu in Tunmintunu in uplenil množino živil in krme.

Reuterjev urad javlja iz Tokija: Izvemši kratkih uradnih poročil ni došlo semkaj nobenih vesti o dogodkih v Mandžuriji. Sodi pa se, da so se pričele važne operacije ob celi fronti, ki je dolga okoli 90 milj.

Dvomljivo pa je, ako se je že dejansko pričel splošni napad. Pričakuje pa se velika bitka pri Čuifing-taju, kjer so se Rusi koncentrirali.

Iz glavnega japonskega taborišča pa se poroča, da se boj še nadaljuje tako na obeh krilih, kakor tudi v centru. Japonske operacije so baje uspešne.

stanti so spadali v šurdansko cerkveno občino in šele 1810. leta se jim je dovolilo, da so si smeli sezidati cerkev. Tako imajo zdaj Hrvati v Legradu svojo protestantsko cerkev.

Z viharo silo je prodiral novi nauk v mirne gorske kraje in vasi v železni stolici, koder so sameoblastno gospodovali od nekdanj mažarski plemenitavi, a njim tlačanili podložni Slovenci. Na teh velmoži povelje morali so se Slovenci na Ogrskem odpovedati stari veri in verovati v Lutrov nauk. Imeli niso notranjega povišja, da bi se izneverjali stari veri, a kakih poboljškov jim tudi novi nauk ni prinašal. Delali so tlake v stari veri in robovali so tudi v novem nauku. Odločevali so mažarski velmožje po svojem geslu: cuius regio, illius et religio.

V početku osemnajstega stoletja je razsajala ljuta borba. Prgnali so luteranske duhovnike in slovenski luteranci so bili brez dušnih pastirjev. Nekateri so dobrovoljno prenašali preganjanje, a mnogo je bilo tudi takih, kateri so rajši zapustili domače ognjišče in tako so se mož, žena in otroci odpravili v svet, da bi si poiskali kotička, kjer bi mogli vsaj mirno živeti. Krenili so proti jugu med Mažare in so se ustavili v šomodski županiji.

Leta 1681. je sklenil deželni zbor

Delni poraz japonske armade?

Kakor se poroča iz Petrograda, so bili Japonci na eni točki ob reki Sa poraženi. Ruske baterije so razdejale več japonskih pozicij.

Iz Mukdena pa se brojavlja: Bitka še traja ob celi fronti, kakor tudi na levem krilu. Japonci so bili poraženi pri Humadiju.

Opetovano so Japonci prodrli na 200 korakov do ruskih okopov, a so bili odbiti z izgubo več tisoč mož.

Japonci v severni Koreji

Petrogradska brzojavna agentura poroča iz Vladivostoka: Pri Senaodinu v severni Koreji se je izkrcalo 2000 Japoncev. Japonci so se pripeljali na vojnih ladjah in parnikih. Izkrčevanje se je izvršilo pod zaščito torpedov.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 5. marca. V parlamentnih krogih se bavijo sedaj največ s predlogom posl. dr. Derschatte glede komisije za proučevanje gradiva za lošitev Avstrije od Ogrske. Dosedaj se je prijavilo že 27 govornikov. Med poslanci, ki bodo govorili proti predlogu, so Vsenemci Stein, Wolf, Hauck in — dr. Šusteršič.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 5. marca. Grof Csaky, baron Danielin pl. Justh, ki so bili včeraj v avdijseni pri cesarju, so se vsi izrekli za koalicijsko ministarstvo. Vrhu tega je pl. Justh predlagal lošitev obeh državnih polovic v gospodarskem in vojaškem oziru, češ, da je to v interesu dinastije in države kot vesile. Cesar je izrekel svoje tehtne pomisleke proti vsakemu popuščanju v sedanjih državni zvezi. Gospodarske lošitve bi cesar sicer ne branil, ako se obe vladi o tem zedinite, toda glede vojaških zahtev si vladar ne pusti posegati v svoje ustavno pravo.

Dunaj, 5. marca. Danes so bili v avdijseni pri cesarju baron Banffy, grof Zichy in dr. Falk.

Budimpešta, 5. marca. Poslanska zbornica se sestane 8. t. m., a že naslednjega dne se odgodi do rešitve krize.

Budimpešta, 5. marca. V Kosuthovi stranki se raznaša vest, da namerava vojna uprava rezerviste, ki so bili enakopravno odpušteni, zopet sklicati. V pozivih se sicer govori le o orožni vaji, v resnici pa se gre za mobilizacijo (?).

Politična pravda Pašić contra Balugjić.

Belgrad, 4. marca. Včeraj se je završila velika politična pravda ministrskega predsednika Pašića proti bivšemu načelniku srbskega tiskovnega oddelka, kraljevoje privatnem tajniku Živojinu Balugjiću. Balugjić, ki se je od začetka, odkar

v Šoprunu, da se šurdanska protestantska občina uvrsti v artikulovane občine. Izvedevši to protestantski Slovenci, prebivajoči v železni županiji kraj štajerske meje, poželeli so se pridružiti k tej občini. Doma svoje cerkve niso imeli, a ker bi radi živeli v svoji veri, sklenili so prijeti za popotno palico in poiskati si novo domovino v šurdanski okolici.

A dobro so morali vse preudariti, predno so dali slovo stari domovini in predno so krenili na težavno in negotovo pot. Izbrali so izmed sebe četvrtico zaupnih mož, katerim je bil nalog, da poizvedo za nova bivališča. Poslali pa so jih k vdovi, grofici Ivana Draškovića, rojeni Mariji Magdaleni Nádasdi v Brezovico, s prošnjo, da njim in njih rojakom dovoli naseliti se na kaki pusti okrog Šurda. Daleč so morali hoditi. Brezovica ni v šomodski županiji, nego kraj Zagreba v okraju velikogoriškem. Česar so želeli, to so tudi dosegli. Rečeni grofici so se v srce smilili protestantski popotniki, in dasi sama ni bila protestantka, nego le iz protestantskega rodu Nádasdijev, dovolila jim je, da so se naselili na pusti Liszó v šomodski županiji. Potrdila pa je to v darilnim pismom, pisanim dne 3. julija 1718 v Brezovici.

(Daje prih.)

se je vrnil iz Nezačije v domovino, vedel dokaj sumljivo ter je prenašal priimke »pustolovca«, »denunciante« itd., je obdolžil finančnega ministra Pašuja nepoštenosti pri naročanju novih topov, ministrskemu predsedniku Pašiću pa je očital celo veleizdajo. — Pri obravnavi je toženi Balugjić navajal, da je Pašić zadnji časih iz dispozicijskega fonda vzel dvakrat po 20.000 dinarjev, ne da bi bil povedal v kak namen bo rabil denar. Balugjić trdi, da se je ta denar porabil za kupovanje glasov v skupščini, da se sprejme predlog glede posojila. Nadalje je očital Pašiću, da je leta 1885, ponudil v pismu na bolgarskega politika Suknareva izdajo Srbije s tem, da je ponujal svojo pomoč, da se Srbiji zabrani vpad v Staro Srbijo. Pa tudi dandanes še Pašić baje vedno deluje na svojih starih načrtih. Prava Pašićeva veleizdaja pa obstoji v tem, ker je v pogodbo med Srbijo in Bolgarijo sprejel obveznost medsebojnem podpiranju obeh dinastij. Srbska armada bo potemtaka primorana nekega dne se bojevati za Koburško dinastijo, mesto da bi zasledovala narodne aspiracije ter branila domovino. — Dokaze za svoje obdolžitve pa je ostal Balugjić najbrže dolžan, ker je bil zaradi razžaljenja in obrekovanja imenovanih dveh ministrov obsojen v trimesečni zapor in globo 600 dinarjev.

Položaj v Macedoniji.

Carigrad, 5. marca. V Negovanu je grška četa umorila dva duhovna in štiri druge Bolgare. Vrhovni nadzornik je odredil takoj zasledovanje in strogo preiskavo, ki se je udeležujejo tudi italijanski častniki in civilni agentje.

Sofija, 5. marca. Bolgarska vlada se je pritožila v Carigradu zaradi zapiranja in trpinčenja bolgarskih vaščanov v drinopoljskem okraju.

Vesela vest za Rusijo.

Petrograd, 5. marca. Car Nikolaj je poslal ministru notranjih zadev Bulyginu reskript, v katerem mu najprej naroča, da razglasi v njegovem in caričinem imenu zahvalo vsem, ki so čestitali k rojstvu prestolonaslednika ter ponudili žrtvovati premoženje in sile za srečni konec vojne. Potem pa pravi manifest: »Moja želja je, doseči uresničenje svojih namer za blagor naroda s pomočjo skupnega dela med vlado in zreli močmi narodove družbe. Nadaljuje delo velikih prednikov, ohraniti ruske dežele nedotaknjene ter varovati v njih red, sem sklenil v znanprej pritegniti z božjo pomočjo k sodelovanju in posvetovanju zakonskih načrtov najvrednejše može, ki uživajo zaupanje naroda ter jih je narod v ta namen izvolil.« — Potem nalaga ministru, kako naj v posebni konferenci izvodov ta njegov ukaz.

Petrograd, 4. marca. Carjev manifest je napravil povsod najugodnejši vtis. Vsi časopisi pozdravljajo reskript kot prvi korak, da se izpolnijo goreče ljudske želje, zaradi katerih se je ravno zadnje čase prelilo toliko krvi. Posebno ugodno vpliva na razdražene duhove, da se je car k temu odločil popolnoma iz svojih nagibov. Po mestu se je manifest v tisočih in tisočih izvodov kar na ulicah prodajal.

Dogodki v Rusiji.

Petrograd, 4. marca. Začasnega gubernatorja mesta in gubernije Baku, kjer je proglašeno vojno stanje, je imenovan generalni adjutant knez Amilahory.

Petrograd, 4. marca. Na carjev ukaz so vsi dijaki petrogradskega vseučilišča, ki so se udeležili zborovanja 20. m. m. relegirani. Vendar se jim je prepustila pravica, da prosijo za zopetni sprejem.

Petrograd, 4. marca. Tovarjari so sklenili, da pozapro tovarne, ker je položaj zelo resen. Po mestu korakajo patrulje, med delavci narašča gibanje z vsako minuto.

Petrograd, 4. marca. V Caricynu, Mitavi in Lugansku imajo splo-

šni štrajk. V državni tovarni za patrone so vsi delavci odpušteni. Za jutri se je bati velikih izgredov.

Ministrska kriza v Italiji.

Rim, 5. marca. Pravosodni minister Ronchetti je naznanil zbornici, da je ministrski predsednik Giolitti iz zdravstvenih razlogov podal kralju svojo demisijo, nakar je celokupno ministarstvo prošlo za odstop. Kralj si je odločitev pridržal.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. marca.

— **Osebnosti.** Ministerjalni koncipist v finančnem ministertvu g. dr. Karol Šavnik je imenovan ministrskim podtajnikom. — Premeščena sta davčni pristav gosp. Alojzij Klotutar iz Višnje gore v Idrijo in davčni kontrolor g. Vinko Nedeljkó iz Ljubljane v Višnjo goro.

— **Ni napačno!** Dr. Šusteršič boleha na grozoviti politični grabežljivosti. V tem pogledu je njegova politična vreda še hujska od farške bisage. Kar se na Dunaju zgodi — vse je njegova zasluga! In »Slovenec« je v tem pogledu prava trobenta dr. Šusteršičevih uspehov. Človek bi sodil, da se mora katoliški stranki preklicano slabo goditi, če ji je treba take reklame! Sedaj je vlada predložila zakon glede olajšav za Ljubljano. To je zadeva, za koto se je trudil in pehal župan Hribar že najmanj dve leti. Njemu se je ta zakon obljubil že pred pol letom! Nič ne de! Hribarjeve zasluge pobaše Šusteršič v svojo lačno malho, in klerikalni volilci so zopet enkrat prav pošteno nalagani. Ta dr. Šusteršič je v resnici komedijant, da ne rabimo ostrejšega izraza!

— **Vedno isti sistem.** Poljedelsko ministarstvo služi samo rimskemu klerikalizmu. O kmetijstvu samem ti ljudje, ki lenarijo v poljedelskem ministertvu, itak nič ne razumejo. Zaostalost avstrijskega kmetijstva in izseljevanje priča dovolj jasno, da poljedelsko ministarstvo v nobenem oziru ni kos svoji nalogi. V tem ministertvu so prepričani, da je dovolj storjeno, če se razdeljuje državni denar med klerikalne »bauernführerje« in se jim gre na roko pri skubljenju kmetijskega ljudstva. Priča tega je postopanje kmetijskega ministertva napram klerikalni gospodarski organizaciji. Ali si more kdo misliti večjih sleparstev, kakor jih je uganjala ljubljanska »Gospodarska zveza«? In ta stokrat kot sleparsko podjetje stigmatizirana zveza dobiva državno podporo in je dobila revizijsko pravico. Zdaj se je to isto zgodilo s posestrimo te zveze »Goriško zvezo gospodarskih zadrug in družtev«. To je škandal, a naj se temu nihče ne čudi, kajti v poljedelskem ministertvu delajo take reči vsak dan.

Kaplanska nesramnost.

»Slovenec«, škofov list, je priobčil tole infamijo:

Loške naprednejare »frajle« so ta predpust v svojem elementu. Ali je mar bila katera tako srečna, da je po dolgem, dolgem čakanju vendar le dobila ženina? Tega ne, ker gre predpust leto za letom v tem oziru mimo njih, kakor, da bi jih sploh ne bilo več na svetu, pravijo, da jim je ženina že Herod umoril. A sicer pa si ne morejo kaj več želeli, saj je ples na ples, bal na bal. Pravi dirindaj je bil pa v nedeljo večer. Ples je bil doma, ples na Fari v tempelju Fortunovega Petra. Ker je tam plesal tako primanjkovalo, da bi z domačimi močmi sploh ne bil bal mogoč, naenkrat počí glas, da bo župan Jožek s Fare vse plesalke in plesalce iz mesta zastoj prevažal z vozniki iz mesta tje in nazaj. In res! Vse, kar liberalnega leze in gre, vse je bilo na nogah in na voze, ravno in kruljevo ter krmežljivo, posebno jare »frajle« so tiščale na voz, da bi katera vsaj ne zaostala za vozom.

Škofjeloške dekleta so bile v »Slovenec« prav pošteno okreane! Prej kot ne zato, ker se nobena noče pečati s tistim smrdljivim kaplančetom, ki je v govoru stoječo »loško novico« doposlal škofovo listo. Morda se pa vendar dobi kak loški fant, ki bode »Slovenec« dopisniku zrahljal žegnana čreva tako, da bode tonzurirani fantalin v bodoče pri miru puščal poštene ženske? Pač res, v Škofji Loki si farji že vse upajo!

*) »Visita generalia 1627.«

— **Občinski odbor na Jesenicah** je sklenil v svoji seji z dne 5. t. m. med drugimi točkami tudi sledeče: 1.) Stoji slovenska večina radi šole odločno na istem stališču kakor v zadnji seji ter zahteva, da se sezida skupna šest event. osemrazredna slovenska ljudska šola na Jesenicah, ki naj bi se svojevčasno spopolnila v meščansko šolo. 2.) Protestira odbor zoper atentat preskrbeti na kolodvorih in postajah bohinjske železnice, v kolikor pelje skozi slovensko ozemlje, samo nemške napise, ter sklone vlogo na c. kr. železniško ministrstvo, v kateri želi in zahteva, da se vpeljejo sploh po železnicah, ki peljejo po Gorenjskem, bodisi na kolodvorih in postajah, bodisi v vagonih ali na voznih listkih dvojezični napisi. 3.) Sklene odbor, da se da podružnici Slov. plan. društva za Kranjskogorski okraj na Jesenicah za opremo koč na Golici podpora 200 K. 4.) Da pokaže odbor svojo vdanost in zvestobo do slovenskega naroda, sklenilo je vseh 19 slovenskih odbornikov soglasno, da se imenujejo sledeči gospodje za častne občane, ker so si pridobili bodisi v narodnem, bodisi v gospodarskem oziru zasluge za slovenski narod in s tem posredno ali neposredno za občino Jesenice: Imenovani so bili torej za častne občane gospodje: Jakob Aljaž, župnik na Dobjem, Juri Auer, pivovarnar na Ljubljani, Fran Budinec, trgovec v Kranjski gori, dr. Vinko Gregorič, primarij v Ljubljani, Ivan Hribar, župan stolnega mesta Ljubljane, Josip Pogačnik, državni in deželni poslanec v Podnartu, Fran Rant, nadučitelj v Radečah pri Zidanem mestu, Rihard Schrey, c. kr. poštar v Lescah, Avguštin Šinkevec, mest. župnik v Škofji Loki, Ludovik Stricelj, načelnik požarne bramb. v Ljubljani, dr. Fran Tominšek, odvetnik v Ljubljani, Anton Treun, trgovec na Savi pri Jesenicah, dr. Janko Vilfan, odvetnik in župan v Radovljici.

— **Prasec v talarju.** O nedavno v Celju na pol drugoletno je do obojenem kaplanu Lovru Schlambergerja smo dobili iz Pišce, iz Žetala in u drugod po njem jeziro lasje. Koliko pohujšanja in gorja je ta blagoslovljenec provzročil v šestih farah, kjer je kaplanoval v desetih letih, tega ne popravi vsa versko-nravná vzgoja v 50 letih. Kar nam v teh dopisih pripoveduje obupani očetje oskrunjenih deklic, seveda ne moremo izročiti javnosti. Kmetje v prizadetih farah kolonejo ter se rctijo, da ne puste v bodoče nobenega popa niti v hlev, kjer imajo krave in svinje, nikar pa v hiše. In prav imajo, ker tercijskih mater nič ne izuči. Pripovedujejo se nam slučaj, ki je Schlamberger najprej omamila matere, ki so mu potem pošiljale svoje mladoletne hčerke v kaplanijo. Kakor nam priča dopis iz Ribnice na Pohorju, je Schlamberger že prvo leto svojega kaplanovanja onečastil svoje učenke. Marsikateri slučaj je ostal prikrit, tisti starši pa, ki so za kaplanovo početje vedeli, so iz sramu pred javnostjo molčali, pač pa naznanili škofijstvu v Maribor. Škof je tedaj vedel, kako kugo širi Schlamberger, a kaj je storil? Odpoklical ga je za nekaj tednov ter ga poslal v takozvano »duhovsko popoljševalnico«, t. j. v frančiškanski samostan, kjer se vsekakor prasec le dobro spita ter si nabere novih moči. Tako je bilo tudi pri Schlambergerju, ki ga je škof kmalu poslal k Sv. Stefanu pri Šmarju. Da je svoje svinjarije nadaljeval, je jasno, dasi se je oglašila le odrasla deklica, kateri je moral plačevati za otroka. In tako je gema-dil hudobijo na hudobijo, dokler ni prišel kaplanovat na Bizeljsko. Tukaj pa je svinjaril tako oditno, da je bil škof zopet primoran ga odpoklicati. Liki mrjasec je naskakoval pri bellem dnevu omožene kmetice. One častil je celo vrsto svojih učenk, deloma po šoli, deloma po spovedi, deloma pa tudi na paši domov gredčod spovedovanja. In za njegove svinjarije je zopet zvedel škof, toda kaj je storil? Ni ga izročil

pristojni oblasti, temuč poslal ga je lepo ovčice past v sakrknjeno hribovsko faro Žetale, češ, tam so ljudje še tako primitivno pobožni in v duhovnike zatelebani, da bodo molčali. In res je postal Schlamberger tukaj, če je sploh mogoče, še bujši svinjar. Redke so menda deklice med 10 in 14 letom v tej fari, ki bi jih ta človek ne bil onečastil, dasi se je menda le šest ali sedem zapeljanih revio oglasilo za sodnijsko pričevanje. Žene in odrasla dekleta seveda previdno molče. — Kako je mogoče, da je ta pohotni pop celih deset let nemoteno uganjal tolike svinjarije? V prvi vrsti je pač krivo naše dobro katoliško »kmetško ljudstvo«, ki bi najrajši menda kar samo žrtvovalo svoje hčerke popom, kakor so jih dajali Feničani Mulohu G'avnna krivda pa zadene vsekakor škofijski ordinarijat, ki je za skrumbe vedel, a je s svojimi molkom pohujšanje podpiral. Sicer pa »pastirujejo« Schlambergerji tudi po drugih farah, le previdnejši so, kar ordinarijatu ugaja. »Slovenec« še do danes ni izpregovoril besedice o tem, nad vse škandaloznim slučaju.

— **Repertoar slov. gledališča.** Jutri, na pustni torek se igra velika burka »Slovenec in Nemec ali tat v mlinu«. Predstava se vrši kot ljudska predstava ob znižanih cenah izven abonementa. Začetek jutrišnje predstave je izjemoma ob polu petih popoldne. Velike komične vloge v velenjavni ter burki igrajo gg. Verovšek, Dragutinovič, Dobrovolny in Boleška ter sodeluje pri predstavi vojaški orkester. — V petek, dne 10. marca je častni večer primadone ge. Marije Skalove, ki nastopi ta večer kot Mimi v Puccinijevi znameniti operi »Bohème«.

— **Slovensko gledališče.** V času, ko je bilo slovenskemu občinstvu ime Franc Milčinski še popolnoma neznan, je nositelj tega imena v literarnih krogih že užival velik ugled. Pridobil si ga je z nekaterimi spisi, ki so bili sicer po obsegu majhni, a li po tehniko, po vsebini in po duhu pravi umotvori. Tako n. pr. je g. Milčinski v našem listu priobčil nekaj feljtonov, ki so pravi vzorci tega genra. Šele letos je gosp. Milčinski javno nastopil, najprej v »Ljubljanskem Zvonu« kot novelist in sedaj tudi kot dramatik. Njegova enodejanka »Brat Sokol«, ki se je v soboto prvič vpriporila, je dosegla najpopolnejši uspeh. Brez vsakega dvoma je to ena izmed najboljših slovenskih izvirnih iger. Že ideja sama je velekomična. Mešan Koruza in njegova hčerka sta popolnoma v oblasti svoje kuharice Nade, ki ju na vse načine terorizira. Za časa sokolske slavnosti se oglašajo pri Koruzi njegov netak, mladi dr. Kremen, zdravnik in Sokol. Stari Koruza si domišlja, da je bolan. Kremen ga hitro kurira. Koruza mora telovaditi in se smejati — in starec telovadi in se smeje vse dejanje. Obenem se pa Kremen zaljubi v Koruzovo hčerko. V trenutku, ko so vsi domači na vrtu, prideta dva tatova. Eden se napije in obleži v sosedni sobi, drugega pa zasači kuharica. Toda tat je bil del na glavo dr. Kremena sokolsko čepico in ogrnil sokolski plašč in v sedel tega misli kuharica, da je to Koruzov netak, na obisk došli brat Sokol. Tat ne more oditi. Hitro prevzame vlogo netaka opjani kuharico, ji razodene svojo ljubezen in ji izdavi hranilnično knjižico. Kot srečna nevesta ga pusti kuharica oditi. V tem se vrnejo Koruza, Kremen in Milka in zdaj pride v jako komičnem prizoru vsa zmotna na dan. Kuharica omedli, tat, ki je v pijanosti ležal v sosedni sobi, se našemi in zbeži in ko kliče Koruza ljudi skozi okno naj ga primejo, vlove nedolžnega Jožeta Polička. To izborni snov je pisatelj srečno obdelal. Igra je polna komičnih prizorov in dobrih dvitipov. Vsi značaji sa ostro karakterizirani. Treba je le, da se Nančina povest o kravi v začetku nekoliko skrajša in da se začetek prizora s tatovi nekoliko verjetnejše napravi — kar je delo desetih minut — in priznati se bo moralo, da je igra mojstersko delo. Predstava je bila vobče jako dobra, čeprav bi se dalo v nekaterih vlogah tuintam nekaj več napraviti. Gospod Verovšek je bil prav originalen in resnično komičen koruza, gospa Danilova je igrala Nančo z vervo in bu-morjem. Pohvaliti je tudi gospodično Spurno, prav posebno g. Nučiča ter gg. Boleško, Danila in Gra-deša. Priprčani smo, da se bo igra

igrala z največjim uspehom po vseh diletantskih odrih na Slovenskem. Občinstvo je g. pisatelju pri sobotni predstavi prirejalo burne ovacije, a ga ni moglo priklicati na oder. Po »Bratu Sokolu« se je igrala znana igra »V Ljubljano jo dajmo« in sta se v nji posebno odlikovala g. Danilova in g. Verovšek.

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** naznanja, da se je pri založniških družbenih vžgalic gg. bratih Perdan in Ljubljani in pri založništvu družbenega pralnega mila izvršila najstrožja revizija, ki je uverila družbeno vodstvo, da so le te založniške tvrdke oddajale vse po pogodbi naši družbi pripadajoče prispevke vestno tudi naši družbi. Ob tej priliki opozarjamo vse cenjene slovenske rodoljubke in rodoljube, da rabijo izključno le družbene vžgalice in družbeno pralno milo. S tem se zagotavljajo družbi stalni dohodki, in rabijo obenem le najboljši izdelki. Kako nizke da so cene družbenim vžgalicam, o tem se lahko vsakdo prepriča, ako prebere inserat v današnjem listu. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Lovski ples,** ki se je vršil v soboto v renomirani restavraciji g. Avguščina Zajca se je vesokrog imenitno obnesel. Udeležba je bila mnogobrojna in zabava jako animirana.

— **Deželna vinska klet.** Vstrezaje želji nekaterikov, ne bo prihodnje vinske pokušnje kakor navadno v sredo, marveč v soboto dne 11. t. m. od 7.—9 ure zvečer.

— **Iz moravške doline** se nam piše: Naš dekan sla rad po meta smeti po občinskih odborih. Ker se že tako rad peča s takimi račmi ga blagovoljno opozorimo, da čaka streha podružnice sv. Lovrenca v Spodnji Kosezh že tri leta po pravila. Škoda se godi pri červnem posloju, pri lesu, ki leži na prostem na dotični zemlji!

— **Umrl** je v Gorici v starosti 88 let g. Fran Pitamic, bivši okr. predstojnik in potem od leta 1876 do 1889. notar v Sežani.

— **Izpred tusodnega porotnega sodišča.** Bogomil Oberman, ki je sedel v soboto pred tuk. porotniki in o katerem smo poročali že v sobotni številki, je bil oproščen hudodelstva nasilnosti, ker so psihiatri izjavili, da je storil svoje dejanje v duševni nezmožnosti pod vplivom epileptičnega napada. — Pri drugi sobotni obravnavi je sedel na zatožni klopi Bude Lončar, 20 let star, iz Brinja na Hrvaškem doma, slednjič mizar na Boh. Belu. Ta je dne 7. svečana t. l. popival v Zupančičevi gostilni. Ko je šel domu, sešel se je okoli 2. ure popoldne pred Kobetovo barako z Miho Žabrom, ko je ta ravno iz nje stopil. Ne da bi se kaj prepirala, udaril ga je Lončar tako močno preko ušes, da se je Žuber zvrnil v sneg. Na tleh ležečega je suval z nogo, ga tolkel s pestmi po glavi in kamor je priletelo, tako da je bil Žuber vos ometen. Ko se je ta vzklonil pokonci, da bi vstal, sunil ga je Lončar z nogo v obraz. Žuber se je pobral in tekel pred nadalecem, a Bude Lončar ga je kmalu dohitel, zopet vrgel na tla in zopet tepel in suval z roko in nogo, dokler niso končno došli delavci napravili mir. Zdravnika sta izrekla, da je zadobil Miha Žuber na levem očesu težko telesno poškodbo, ki je provzročila izgubo očesa. Bude Lončar dejanje deloma priznava. Izgovarja se le, da ga je jel Žuber psovati in da ga je za to po glavi udaril, da je padel. Nadalje pravi, da je potem Žuber vstal in ga s pestjo sunil v prsa, ko ga je pa hotel še enkrat po obrazu udariti, se je pa Žuber zganil, in njegova roka je le slučajno zadela njegovo oko. Odločno pa taji, da bi ga bil na tleh ležečega z nogo suval. Ker pa vse priče enoglasno potrjuje dogodek, kakor je prej opisan, mu tudi njegovo tajenje ni pomagalo. Porotniki so bili za krivdorek obtoženca in sodišče ga je na 1½ leta težke ječe obsodilo. S tem je to porotno zasedanje končano.

— **Priče se iščejo!** Včeraj, v nedeljo popoldne je šla neka dama skozi »Zvezdce«, imajoča v svojem spremstvu precej velikega psa f x terrierja, bele barve, z rumenimi ušesi in šiljasto (stichelhaarig) dlako. Ta pes je napadel nekega drugega psa. Gospodar sledujoč je obe živali razdružil, pri tem pa mu je prišla na roko slina onega f x terrierja, in sicer na prst, kjer ima gospod neko majhno rano. Ker se je ta rana sedaj malo izpremenila, je nujno potrebno, da se dožene, čigav je omenjeni f x terrier, ker ga mora mestni živinodržavnik preiskati. Okrog grizočih se psov se je zbrala velika množina občinstva in se vsakdo, kdor ve čigav je osumljeni pes, prosi, da ta nemudoma naznani mestni policiji. Najbolje bi pa bilo, da se lastnik, oziroma lastnica tega psa, da se izogne vsikanski odgovornosti, sam zgloši in pripelje psa na policijo.

— **Brezbrčni klepar.** Kleparski pomočnik Simon Sušteršič, stanujoč na Trnovskem pristanu št. 8, je dne 27. pr. m. ukradel v delavnici g. Avgusta Titza domačega zajca. V svojo zabavo je Sušteršič porezal ubogi živali živi ušesa in s pomočjo svojega prijatelja Avgusta Vidmarja ga na razne načine trpinčil in končno sta mu brusila še noge. Le škoda, da so tudi za take slučaje odpravljeni šibe.

— **Priporočljiv »Zimmerherr«.** Fotografski pomočnik Fran S. je nekaj časa stanoval pri gosp. Ivanu Gussiju. Nekega dne pa, ko Gussija ni bilo doma in ko je S. imel že na hrani 9 K dolga, je pokradel za 15 K obleke in jo neznano kam popihal. Čudno bode pa pogledal, ko bode moral nekoč iti v »senici bajonet« v »brezplačno stanovanje«.

— **In še se vrtimo.** Včeraj in predvčeršnjim je bilo v Ljubljani 49 plesnih venčkov. Skupno v tem predpustu smo jih imeli 329. Priporočiti pa je, da so ta dva dni skoraj vsi sloji »rojili« in da se baje policija zelo veseli letošnje predpustne nedelje, ker je imela opraviti le z neznestnim številom navadnih »nočnih večer«.

— **Poštnohranilnično knjižico ukradel.** Pretečeni mesec je neki po imenu neznan tat ukradel Antonu Fioresiju poštnohranilnično knjižico št. 2900322 in z njo dvignil pri poštnem uradu v Šiški in na filijalki po 30 K. Tat je do 40 let star, oblečen kakor kak zidarski polir in govori laško. Ker je na knjižici še 80 K, se je bati, da jih Lah ne bode skušal dvigniti še pri drugih poštnih uradih.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 16 Hrvatov. V Hrb 70, na Jesenice pa 25. — 60 Macedoncev je prišlo iz Hrčice. — V soboto se je odpeljalo na Prusko 42 Hrvatov, 16 jih je šlo v Selško dolino, 4 pa v Hrčice. — Iz Hrčice je prišlo 8 Macedoncev in 12 Hrvatov. — 4 Domžalčanke so se odpeljale v Budim pešto slavnike šivat.

— **Hrvaške novice.** Cene mesa v novi mestni mesnici v Zagrebu so po 80 h, 1 K, 1 K 28 do 1 K 80 h. Občinstvo kar oblega mesnico. — Obravnava proti dr. Potočnjaku traja danes že četrta dan ter se nocoj najbrž završi. — Posredovalnico za delo in službe ustanavlja po ljubljanskem vzoru zagrebški župan dr. Amruš.

* **Najnovejše novice.** — Velikanski sleparije z oprostitvami mladeničev vojaške službe so razkrili na Ogrskem. Sleparije so se godile že 16 let ter je bilo najmanj 10.000 mladeničev oproščenih vojaške službe. V sleparije so zapleteni državni uradniki, notarji, občinski predstojniki, duhovniki itd. Ponarejali so namreč krstne listine, pa tudi mrtvaške liste so pošiljali vojaški oblasti o mladeničih, ki bi bili morali nastopiti vojaško službo. Sleparji so poskusili preiskovalnega komisarja najprvo podkupiti s 30.000 K, a ker se jim to ni posrečilo, hoteli so ga celo zastrupiti. Vsi sleparji so obtoženi ponarejanja javnih listin, mladeniči pa, ki so se na ta način otgnili vojaški službi, bodo za kazneni uvrščeni v vojske na pet let. — Obstrukcija italijanskih železničarjev je končana. — Afera Montignoso. Saksonski kralj je naročil svojemu pravnemu zastopniku Körnerju, naj opusti nadaljne korake zoper grofco Montignoso.

— Velika nesreča se je pripetila na železnici Cleveland—Pittsburg. Dva posebna vlaka, ki sta peljala goste k slavnostim v Washington (Roosevelt zasede drugič predsedniško stolico), sta trčila ter je bilo 10 oseb ubitih, 8 pa ranjenih.

— Dve ladji sta trčili pri otekih Bermuda. Obe ladji sta se potopili, ž njima pa tudi 41 moč posadke.

— 43 novih senatorjev je imenoval italijanski kralj.

— Porokanemškega prestolonaslednika bo meseca junija t. l. — Morilko Klein so proglasili psihijatri za duševno popolnoma zdravo.

Književnost.

— **»Učiteljski Tovariš«.** Stev 9 Vsebine: Celjska gimnazija. — Žalostna znamenja. — Naš denarni zavod. — Trnje in osat. — Pokojnina istrskega učiteljstva. — V ofenzivi. — Iz naše organizacije. — Književnost in umetnost. — Vostak. — Uradni raspisi učiteljskih služb. — Inserati.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 6. marca. Ekspedicija proračunskega odseka v

Trst v svrhu, da si ogleda pristan, je določena za Veliko noč. Obenem pojde v Trst tudi oni pododbor, ki študira vprašanje o izseljevanju.

Dunaj 6. marca. Včeraj so bili pri cesarju grof Ferdinand Zichy, baron Desider Banffy in dr. Maks Falk. Banffy je bil po avdienci precej razburjen. Pripovedoval je, da je cesarju naravnost rekel: Če ne privoli v nacionalne koncesije tako na gospodarskem polju, kakor pri armadi, je vsaka stabilna vlada na Ogrskem izključena. Falk pravi, da je treba najprej določiti program za koalirano večino, potem se more šele sestaviti ministrstvo, ki bo ta program izvedlo.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 6. marca. Kuropatkin poroča z dne 5. t. m., da je napadla japonska garda ruske pozicije na desnem krilu, a je bila po ljutem boju z velikimi izgubami odbita. Takisto je bil odbit tudi napad na prelaz Gutulin. Sinoči ob 11. uri so Japonci navalili Putilovskigrič, a so bili takisto odbiti. Tekom noči sta bila odbita še dva napada na Gutulin.

Petrograd 6. marca. Rusi so pregnali Japonce iz Sinmintina Japonci so morali popustiti več topov in so imeli znatne izgube. Japonski manevri proti ruskemu desnemu krilu so bi ustavljeni, japonski naskoki na prehod Gutulin pa odbiti.

London 6. marca. Iz Sangaia se poroča, da sestavijo Japonci še peto armado, ki bo baje štela 140.000 mož in bo razdeljena v 8 divizij. Tri divizije te armade se v najkrajšem času izkrcajo v severni Koreji in bodo prodirale proti Vladivostoku. Japonci so se baje odločili takoj pričeti z obleganjem te trdnjave.

London 6. marca. Reuterjev biro trdi, da pade Mukden že v kratkem. Nogiju se je baje posrečilo štiri ruske stotnije s 26 topovi ločiti od ruske armade in jih prisiliti, da so se umaknile v Tienlin. Tudi drugi ruski oddelki so bili baje poraženi. Rusi neki v Mukdenu že sežgajo, kar imajo v skladiščih, ter se pripravljajo, da zapuste Mukden.

London 6. marca. Japonci trde, da so onkraj Hunha dve ruski diviziji porazili in Rusom vzeli mnoge strelnega materijala.

London 6. marca. Japonci nadaljujejo prizadevanje, obiti obe ruski flanki. Japonska linija sega vzhodno do Kušana, zapadno do leve strani pri Mukdenu. Japonci hočejo svojo linijo vedno bolj zožiti. Kuropatkin se trudi na vso moč, da to prepreči in da prebije japonski centrum.

London 6. marca. Kuropatkin je sporočil v Petrograd, da je naskočil japonski centrum in upa, da se situacija na bojišču spremeni na korist Rusom.

London 6. marca. Reuterjev biro poroča: Kuroki bombardira neprenehoma levo rusko krilo in sodi, da mu Rusi v svojih utrdbah ne bodo mogli dolgo kljubovati.

London 6. marca. Oyama javlja, da je 15 milj jugovzhodno od Kušana Ruse vrgel iz njih pozicij, na desnem bregu Hunha pa da je prodrl skozi rusko linijo. Rusi so imeli znatne izgube. Japonci so jim vzeli tudi skladišče oblek.

Berolin 6. marca. Nemška ladja »Nubia« je sto milj od Honkonga srečala na morju dve japonski brodogoji.

Bratje Sokoli!

Kdor ne izletiš v Novo Panonijo v primerni novopanonski obleki, pride v društveni opravi! Na zdar! Odbor.

Pri kroničnih katarjih
v jabolku in sapniku se je
rogaški „Styria-vrelec“
izvrstno obnesel kot voda za grgranje.

Borzna poročila.
Ljubljanska
„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 4. marca 1905.
Naložbeni papirji.

	Donar	Blago
4% majeva renta	100-30	100-50
4% srebrna renta	100-25	100-45
4% avstr. krona renta	100-25	100-45
4% zlata	120-—	120-20
4% ogrska krona	98-10	98-30
4% zlata	118-90	119-10
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4% posojilo mesta Spiljet	100-50	101-50
4% posojilo mesta Zadar	100-—	100-—
4% pos. herc. žel. pos. 1902	101-30	102-30
4% češka dež. banka k. o.	100-15	100-65
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101-40	101-90
4% pešt. kom. k. o. z.	107-65	108-65
4% zst. pisma Innerst. hr.	100-10	101-—
4% ogrske cen.	100-50	101-20
4% dež. hr.	100-10	101-—
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-75	101-75
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	99-—	99-—
4% obl. češke ind. banke	99-50	100-—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	318-75	320-75
4% juž. žel. kup. 1/2, 1/4	101-30	102-30
4% avst. pos. za žel. p. o.	187-50	189-50

Srečke od 1. 1860 1/2	277-—	283-—
„ 1864	171-25	173-25
„ tiske	308-—	318-—
„ zem. kred. I. emisije	301-60	313-—
„ „ II.	276-—	280-50
„ ogr. hip. banke	102-—	106-50
„ arske a frs. 100-—	139-50	140-50
„ turške	22-75	24-75
Basilika srečke	476-—	487-—
Kreditne	79-—	83-—
Inomoške	88-—	92-—
Krakovske	67-—	71-—
Ljubljanske	55-—	57-—
Avst. rud. križa	34-—	36-50
Ogr.	65-—	69-—
Rudolfove	76-—	81-—
Salobniške	532-—	542-—
Dunajske kom.	92-50	93-50

Južne železnice	655-—	656-—
Državne železnice	1645-—	1654-—
Avstr.-ogrsko bančne delnice	676-50	677-50
Avstr. kreditne banke	789-50	790-50
Ogrske	250-—	250-75
Živnostenske	662-—	668-—
Premogokop v Mostu (Brtilx)	520-—	521-—
Alpinske montan	2560-—	2570-—
Praske žel. ind. dr.	539-—	540-—
Rima-Murányi	802-—	804-50
Trboviške prem. družbe	576-—	580-—
Avstr. orožne tovr. družbe	173-—	174-50
Češke sladkorne družbe	11-33	11-37

C. kr. cekin	11-33	11-37
20 franki	19-07	19-10
20 marke	23-47	23-53
Sovereigns	23-92	24-—
Marke	117-15	117-35
Laški bankovei	95-35	95-55
Rublji	253-—	253-37
Dolarji	4-84	5-—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 6. marca 1905.

Pšenica za april	za 100 kg. K 19-88
Pšenica „ maj	100 „ 19-66
Pšenica „ oktober	100 „ 17-36
Rž „ april	100 „ 15-74
Koruzna „ maj	100 „ 15-26
Oves „ april	100 „ 14-52

Meteorologično poročilo.

Vlšina nad morjem 306-2 Srednji sračni tlak 734-9 mm

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
4.	9. zv.	732.7	2.0	brezveter.	dež
5.	7. zv.	734.2	4.2	sl. svzhod	oblačno
6.	2. pop.	734.2	5.8	sl. jug	oblačno
7.	9. zv.	735.4	3.4	sr. sever	oblačno
8.	7. zv.	736.1	2.1	sl. svzh.	oblačno
9.	2. pop.	735.7	5.3	sl. svzh.	oblačno

Srednja temperatura sobote in nedelje:
23° in 45°, normale: 18° in 19°. Mokrina
v 24 urah: 5.5 mm in 0.0 mm.

Izjava.

Podpisana izjavljam, da nisem plač-
neca za kakršnikoli dolg svojega zeta
Franca Vončina.

V Idriji, 4. marca 1905.

731-1 **Ivana Serjun.**

**Kupi se
že rabljena oprava za
špecerijsko trgovino.**

Ponudbe pod „Trgovina“ poštne
ležeče Ljubljana. 655-3

**V najem se da ali prodaj
v Ljubljani
hiša z gostilno**

in gostilniškim vrtom, zraven se hlev za
živino in nekaj zemljišča. Vse to je pri
glavni cesti, 50 korakov od dolenskega ko-
lodvora. Pripravno je tudi za druge obrtnike
ali letoviščarje ali za kake penzioniste.
Prodaja se zaradi odpotovanja. Pogoji so zelo
ugodni. Poizve se pri lastniku na Dolenj-
ski cesti št. 40 v Ljubljani. 717-2

Ženitna ponudba.

Nadučitelj, star 27 let, se želi se-
zniniti z mladenko primerne izobrazbe
v starosti od 17—24 let, ki bi imela
tudi nekaj premoženja.

Ponudbe, če mogoče s slike, ki se
tako vrne, naj se pošljejo sub „Sreča“
do 10. marca na upravništvo „Slov.
Naroda“. 653-4

Otvoritveno naznanilo.

Usojamo si vljudno naznaniti, da otvorimo z današnjim dnem še eno

prodajalno

v Prešernovih ulicah št. 50

kjer bomo imeli v zalogi posebno bogato izbiro hišne, kuhinjske in
gospodinske oprave in vabimo tudi obenem slavno občinstvo k pro-
stemu ogledu popolnoma urejene vzorne kuhinje.

Naslo dosedanje trgovino na **Valvazorjevem trgu št. 6**
bomo nadaljevali neizpremenjeno in znamenjamo
z odličnim spoštovanjem

Ernest Hammerschmidt nasledniki
MADILE, WUTSCHER & Ko.

V Ljubljani, dne 6. marca 1905. 729-1

Gorki

se imenuje najnovejša ruska jopica za gld. 12-
oblika spenzer „ 6-
plašč (Gehrick-Brunnenmäntel), črni in v vseh barvah 7-
Največja izbira zadnjih novosti za spomladansko sezono.

Senzacija!

Originalno angleško blago iz posebno lepega desina z apartnim
veleeelegantnim krojem za obleke in svrtnike. Telovniki iz angle-
škega pikeja, svilu ali žameta najnovejše mode brez konkurence.
Naročila po meri za gospode in dame se izvršujejo iz najfi-
nejšega francoskega in angleškega blaga po čudovito nizkih cenah.

Oroslav Bernatović.
„Angleško skladišče oblek“.

701-2

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživljenje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravo do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondi: 29,217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623-17 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vsekozi slovensko narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:
**Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši
v Gospodskih ulicah št. 12.**

5-27

Kupi se dobro ohranjeno

kolo.

Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 729

2 spretna 699-3
krojaška pomočnika
za suknje (samo fino delo) sprejme tako
FR. KRAIGHER
v Ljubljani, Kongresni trg št. 5.

Otroška vrtnarica
slovenskega in nemškega jezika zmožna
želi vstopiti **takoj** kot vzgojiteljica
kako boljšo družino. Najraje v Ljub-
ljani ali kakem drugem večjem mestu.
Ponudbe naj se pošljejo pod O. Q.
poste restante, Ljubljana. 673-3

**Išče se
stanovanje**
obstoječe iz 4 do 5 sob v pritličju al
I. nadst., bodisi za takoj, za maj al
za avgust t. l. v frančiškanski župnij
ali blizu juž. kolodvora. Želi se tudi
konjski hlev. — Ponudbe na uprav.
„Slov. Naroda“. 700-3

**Vsak dan sveže
pustne krofe**
priporoča 3881-14
Rudolf Kirbisch
slastičarna
Kongresni trg v Ljubljani.

Išče se takoj vestna prodajalka

večja slovenskega in nemškega jezika,
z lepo pisavo, stara 20—30 let. Prednost
imajo one z dežele.

Pismene ponudbe na: poštni pre-
dal št. 51, Ljubljana. 584-8

**Za vsak slučaj ribje tatvine v
Malem grabnu v mesecih
marchu in aprilu plača okrajni
ribarski odbor za Kranjsko v
Ljubljani 10 (deset) kron na-
grade takoj tistemu, ki tatvino
sodnji naznani in izpriča.**

726 **Za odbor:**

Dr. Vok
c. kr. notar v Ljubljani.

Adijo, pa zdrava ostani. 776-3
Podaj mi še enkrat roko;
Na Cvekova pa brinova ne zabi,
Če druž'ga kdo silil ti bo!
Na Cvekova pa brinova

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee,
Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m
zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal
v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hebr,
Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osebni vlak
v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See,
Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz čez Am tetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne
osebni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-
Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago,
(direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni
vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II.
razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v
Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v
Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 20
m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd,
Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.). —
Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak z Du-
naja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare,
Hebr, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregena,
Inomost, Zell am jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri
44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Ino-
mosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka,
Šmohorja, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra,
Linca, Budejovic, Plzna, Mar. varov, Hebra, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ
NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novoga mesta iz
Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Kočevja in ob 8. uri 35 m
zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri
28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči
samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAM-
NIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer.
Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda
je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Otvoritvena slavnost

Nove Panonije

dne 7. marca 1905.

Od 8. do 9. ure zvečer ples na glavnem mestnem trgu, ob 9. uri
otvoritev centralne mehanične restavracije, od 9. do 11. ure promenadni
koncert mestne kapele, prihod raznih deputacij in skupin, prosta
vožnja z zrakoplovom na Stol, od 11. ure dalje ples. O polnoči se
vrši „pred rotovžem“ žrebanje in razdelitev daril mestnega zastopa

Nove Panonije.

Pozor! § 1. policijskega reda Nove Panonije: Vsak obiskovalec
otvoritvene slavnosti mora nositi **vidno okrog vratu** obešeno
„mestno marko“, ki je obenem tudi srečka. Te „marke-vstopnice“
se bodo dobivale le proti vabilom v **dosedaj** še glavnem mestu
Kranjske, v Ljubljani, v trgovini gosp. J. Lozarja, na otvoritveni
večer pa le v **bodočem** glavnem mestu Panoniji.